

288

1721. Φιρμάνιον Μαΐου, σ. 'Αχμέτ Γ', περὶ τρόπου πληρωμῆς φόρων τῆς νήσου Σύμης, μνημ. ἐν 252, σ. 365. Ἐδ. ἐν 370, σ. 334–335.

289

1721. Γράμμα πΚ. Ἰερεμίου Γ', περὶ λύσεως ζητημάτων κληρον. δικαίου, ἐν 70, Α' σ. 146–148 καὶ ἐν 63, σ. 8–19. Πρβλ. 275, σ. 736–740.

(α') — Πατὴρ ἢ μητὴρ ἐπὶ ἐνὶ παιδί ἀποθανόντων, εἴτα ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδίον ἀνήλικον καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὐξήσιν ἡλικίας, τότε γίνεται ἡ τριμοιρία καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος δίδεται εἰς τὴν θανόντα καὶ τὰ μνημόσυνα τοῦ ἀποικομένου, τὸ δὲ ἕτερον μέρος λαμβάνει τὸ ζῶν μέρος ἐκ τοῦ ἀνδρογόνου, ὁ πατὴρ τυχὸν ἢ ἡ μήτηρ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ πάππος ἢ ἡ μάμμη τοῦ θανόντος παιδίου. Ὅταν δὲ πατὴρ ἢ μήτηρ ἀποθάνῃ ἐπὶ παιδί, καὶ τὸ παιδίον αὐξηθὲν καὶ ἐλθὼν εἰς νόμον ἡλικίας καὶ γενόμενον χρόνων δεκατεσσάρων, ἀποθάνῃ, τῆνικαὺτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἰ τύχοι, ἢ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκὸς παιδίον.

(β') — Μητὴρ δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παίδων, αἱ πρὸς τὴν γυναῖκα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς πρὸ γάμου δωρεαὶ κληρονομία γίνεται τοῦ παιδὸς, μετὰ τῆς λοιπῆς μητρικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

(γ') — Εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς θανόντος ἀνηλίκου ἢ ἐνηλίκου, οἱ κληρονόμοι ἐκείνου, ὡς ἀνωτέρω διείληπται, κληρονομοῦσι πάντα. Γονέων δὲ τοῦ τεθνεῶτος μὴ ὄντων, πατὴρ δὴλονότι ἢ μητὴρ, ἢ πάππος, ἢ μάμμη, ἢ καὶ προπάππος καὶ προμάμμη, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ πλησιέστεροι καὶ οἱ ἐγγύτεροι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται.

(δ') — Ὁ δὲ ἀνὴρ, θανούσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, οὐ ἐπιστρέφει οὐδ' ἀποδίδοσιν ἅς παρ' ἐκείνης ἔφθῃ λαβὼν πρὸ γάμου δωρεάς.

(ε') — Πατὴρ δὲ ἀποθανόντος ἐπὶ παιδί, εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς θανόντος καὶ τριμοιρίας γενομένης, ἡ γυνὴ οὐ λαμβάνει ἅπερ ἐδωρήσατο πρὸ γάμου τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα, τὰ παρ' αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς δωρηθέντα πρὸ γάμου, συναριθμοῦνται μετὰ τῆς λοιπῆς ἐκείνου περιουσίας. Καὶ τριμοιρίας γενομένης, τὸ μὲν ἐν μέρος δίδεται εἰς τὸν θάνατον καὶ τὰ μνημόσυνα τῶν ἀποικομένων, τὸ δὲ ἕτερον μέρος λαμβάνει ἡ γυνή, ἢ καὶ μήτηρ, δὴλονότι, τοῦ καταλειφθέντος ἐκείνου παιδίου...».

290

1721. Φιρμάνιον ρυθμιζὸν τὰς σχέσεις φράγκων καὶ ραγιαδῶν τῆς νήσου Νάξου, ἐν 146, σ. 80–83.

291

1721. Φιρμάνιον τῆς 21 Ὀκτ. περὶ ἀπαγορεύσεως συνάψεως τετάρτου γάμου μεταξὺ χριστιανῶν, μέσῳ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, ἐν 32, σ. 153–154.

